

til det kongelige Theater, som man i det Hele taget maatte ønske i Besiddelse af saa gode Kræfter som muligt. Jeg troer, at der overensstemmende med disse Anstuelser ikke kan være noget Væsentligt at erindre imod, at der nu er fremkommet Forslag om at bevilge Dnse Theater det omhandlede Bidrag, der i og for sig er for ringe til at kunne bære eller skabe et Theater, hvor forøvrigt ingen Betingelser for dets Existens ere tilstede, men kun maa betragtes som en Anerkjendelse af en kunstnerisk Stræben.

Sfcherning: Man vil let indsee, at 500 Rb. givne i Aar, ere en Opmuntring til at forlange 2000 Rb. næste Aar, og saaledes fremdeles. Theatret i Dnse skal vel være en lille Forberedelsesskole til Theatret i København, og saa nyttig vil den inden ganske faa Aar blive, at man ikke bør lade den gaae tilbage. Den vil da ikke kunne gaae frem, medmindre den faaer 2, 3, 4000 Rb. Det vil gaae som med det ethnographiske Museum. Det bliver ypperligt pleiet; men det er dyrt. Det er ganske vist, at den Mand, der sørger for det ethnographiske Museum, har en overordentlig stor Fortjeneste deraf; men det er ligesaa vist, at hans Nidkærlighed derfor stedse vil føre til større og større Beføstninger. Vi maae i denne Henseende blive stående ved faste Summer og ikke spørge: passe de til det ethnographiske Museum? — men passe de til vor Leilighed. Og naar den ærede Minister gjentagne Gange om hver af disse Summer siger: det er kun smaa Summer, og vi faa summere alle disse smaa Summer op, saa ville vi see, at det hele Budget kommer til at bestaae af store Summer; thi det er mange Bække smaa, der gjøre en stor Aal.

Ordføreren: Da jeg hører til det Mindretal, som ikke har været med at stille Forslaget om, at de 500 Rb. til Dnse Theater skulle udgaae, skal jeg tillade mig at oplyse, hvorfor jeg ikke har sluttet mig til Flertallet. Foruden de Grunde, som ere anførte af den høitærede Minister, skal jeg bemærke, at, naar Hovedstaden, den største By i Danmark, aarlig faaer 50,000 Rb. til Theatret, saa er det ikke saa overordentligt, at den næststørste By i Kongeriget faaer 500 Rb. Det er saa ofte hert Salen udtalt: Hjælp Dig selv, saa skal Staten hjælpe Dig; men saalænge I hjælpe Eder selv, vil Staten heller ikke gjøre Noget for Eder. Dette Princip er saa ofte udtalt, og jeg troer, at det kan anvendes med Hensyn til Theatret i Dnse. Dette Theater bestaaer ikke uden betydelige Opoffrelser af Dnse By. Tage vi et andet Exempel, tage vi Realskolen i Dnse, som senere vil komme for, saa bestaaer den ogsaa alene ved Byens egen Hjælp, ved Opoffrelser fra Byens Side. Århuus Realskole blev oprettet paa Statens Regning. Den kostede 7000 Rb. om Aaret, og den maatte nedlægges. Nu vil man oprette Realeskoler i forskjellige Byer, men ogsaa for betydelige Beløb. I Dnse derimod bestaaer Realskolen i samme Omfang som Realskolen i Århuus i sin Tid; og denne Realskole koster Staten kun 500 Rb. Dersom nu Dnse ønskede, at Statskassen skulde yde et Tilskud af 1000 Rb. til denne Skole, saa vilde man vistnok finde dette meget billigt, det vilde ligefrem være en Besparelse for Statskassen at yde disse 1000 Rb. Nu ønsker Dnse ikke 1000 til Skolen, men den ønsker 1000 Rb. forbedle saaledes, at Skolen faaer 500 og Theatret 500 Rb., og naar Communerne udtaler, at den vil dele det, saa forekommer dette mig at være mindre væsentligt, naar man maa erkjende, at det samlede Beløb kun er ringe.